

**Základná škola
Sovietskej armády 493/66
Krnča**

90. výročie vzdelávania v súčasnej budove ZŠ

100. výročie vzniku štátnej školy v obci

110. výročie postavenia budovy

13. jún 2014

BÁSEŇ O ŠKOLE

Základná škola v Krnči 90 rokov má.
Na čas, ktorý v nej učením prešiel,
ty, ja - každý rád spomína.

Detí ona veľa vychovala,
stará dáma sa z nej už stala.
Veď aj lekár, predavačka,

podnikateľ, zdravotníčka - mnohí z vás,
mohli školu ako prvú spoznávať.
Snažili sa písať, čítať, mať počty rád,
s učením byť kamarát.

Taška na chrbte, učebnice, v žiackej knižke jednotky,
v triede krieda, spolužiaci, odpovede, otázky,
pán učiteľ, učiteľky,
radosť znie do diaľky.

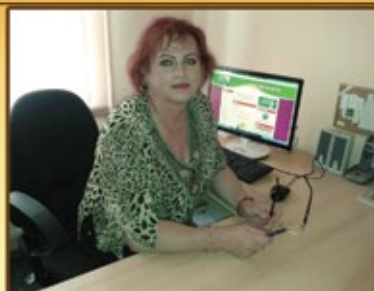
Nedávno zmenila sa do krásy.
Má nový vzhľad, nové šaty akési.
Počítače, lavice, interaktívna tabuľa,
moderná je celá budova.

Pre život je škola základ.
Vďaka za ňu, je náš poklad!

SLOVÁ NA ÚVOD

*Hoci nás roky menia, pribúdajú vrásky,
no predsa sme stále mladí.
Mladí vďaka tým,
ktorí rok čo rok ožívujú naše školské triedy...*

Už 90 rokov naša škola otvára žiakom svoju náruč. Počas jej existencie v škole získalo vedomosti niekoľko generácií. Prežili sme s nimi milník detstva, s láskou sme im odovzdávali časť seba, svojho srdca a vzácne pedagogické majstrovstvo. Čo sa však nikdy nezmenilo, bola a je láska k vzdelaniu a k spolupatričnosti žiakov a učiteľov.

Jubileum školy je dôvodom na malé zastavenie sa, na spomienky, na stretnutia. Je časom na skladanie mozaiky úspechov, časom na vyslovenie obyčajného ďakujem všetkým, ktorí sa počas 90-ročnej histórie podpísali pod dobré meno a vynikajúce výsledky Základnej školy v obci Krnča.

Od otvorenia budovy školy v obci sa udialo veľa zmien. Tie boli uskutočňované vždy s túžbou ísť vpred, prispôbiť sa novým požiadavkám žiakov, spoločnosti. Za posledné roky sme vytvorili spoločné dielo nemalej hodnoty. Budova síce zostala, ale vzhľad školy a interiér sa zmenil na modernú ustanovizeň s potrebným moderným zariadením a technickým vybavením.

Hoci dnes máme modernú školu, vo výchovno-vzdelávacej rovine je stále našim spoločným želaním naplnenie odkazu Ľudovíta Štúra: „Škola má srdce zušľachťovať, myseľ osvietiť, človeka do života a sveta pripraviť.“

Preto učme naše deti - žiakov k láske, vedme ich k múdrosti, vytrvalosti a spolupatričnosti.

A na záver, vyslovujem poďakovanie všetkým pedagógom i zamestnancom školy, ktorí tu pracovali a pracujú, žiakom, ktorí školu pozitívne zviditeľnili a zviditeľňujú úspechmi v rôznych súťažiach, rodičom, ktorí prispeli a prispievajú k jej rozvoju, zriaďovateľovi školy - Obci Krnča, ktorému nie je ľahostajný osud školy.

Ako riaditeľka školy si želám, aby práca žiakov, učiteľov, zamestnancov, ZRŠ pri ZŠ a Rady školy prinášala nám všetkým radosť a spokojnosť.

Nech stúpa efektívnosť výchovno-vyučovacieho procesu a nech výsledky našej spoločnej práce šíria naďalej dobré meno Základnej školy v Krnči!

Mgr. Nadežda Magáthová
riaditeľka školy

HISTÓRIA ŠKOLY

Od najstaršej školy v Krnči do roku 1960

V najstarších časoch sa vzdelávanie koncentrovalo pri farách. V Krnči nebol rímskokatolícky kostol a jej obyvatelia patrili do sádockej a neskôr bošianskej farnosti ako filia. Listina ostrihomského arcibiskupa Vladimíra z roku 1285 potvrdzuje právo nitrianskeho biskupa a kapituly na užívanie celého desiatku z Bošian, Krnče a Práznoviec, udelené pápežom Luciánom III., z ktorých mali ešte i mimoriadne desiatkové príjmy. Deti z Krnče tak dochádzali na vyučovanie do Sádku a Bošian. Prvá zmienka o učiteľovi v Sádku pochádza z pápežských registrov z roku 1353, kde sa spomína rektor Móric. Z trnavskej katolíckej synody, ktorej predsedal arcibiskup Mikuláš Oláh, vyšlo v roku 1560 nariadenie, ktorým mali uviesť do života závery Tridentského koncilu o budovaní škôl na farách. Každá farnosť musela zriadiť školu alebo ak boli fary chudobné mohlo niekoľko farností spoločne vydržiavať jedného učiteľa, ktorý učil deti čítať, písať a základy počtovania.

V čase reformácie vzrastali školy nielen počtom, ale aj úrovňou a bolo vecou prestíže šľachty zakladať a udržiavať ich. Triviálne (elementárne) školy sa rozširovali na 5-triedne. Rozmach evanjelického školstva podnietil k väčšej aktivite aj katolíkov, najmä jezuitov. Mimo školy bolo povinné nedeľné vyučovanie katechizmu v kostole. Základné školské vzdelanie sa získalo iba čítaním a písaním. Úroveň škôl závisela od rektorov a starostlivosti obce. Evanjelici sa snažili o jednotnú úpravu vyučovania. Krnča bola súčasťou evanjelickej farnosti Sádok (Čičík), ktorá mala deväť rektorov. Prvým bol v roku 1619 rodák z Banskej Bystrice František Sartorius. Rektor Ján Apostoli na nariadenie seniora Mikuláša Rezika odpísal na sádockej škole 7. júla 1660 seniorálny protokol. Matej Tíčík, rektor v roku 1667, bol viac remeselníkom (venoval sa krajčírskemu, ševcovskému remeslu i vyšívaniu) a vyučovanie detí zanedbával. Za svoju zradnosť a spupnosť dostal v kongregácii pokutu 1 zl. s hrozbou odstránenia z úradu, ak sa nepolepší.

Gostoniovci a evanjelická škola v Krnči

K počiatkom krnčianskej školy nás vedú evanjelické pramene Ladislava Paulínyho. Prvá škola v Krnči vznikla až na prelome 17. – 18. storočia a bola evanjelická. Zriadili ju po roku 1681 vo svojom kaštieli pri súkromnej kaplnke Gostoniovci, ktorí sa riadili heslom „Cuius regio, eius et religio“ (akého náboženstva je pán, takého sú aj poddaní). Starali sa preto aj o vzdelávanie mládeže v novej evanjelickej viere. Jediným známym rektorom školy bol bošiansky rodák Jur Láni (Lány), ktorý tu pôsobil 19 rokov. Po jej zániku v roku 1732 (alebo 1734) až do druhej polovice 19. storočia nebola v Krnči žiadna škola.

Tereziánska reorganizácia cirkevnej správy Uhorska znamenala, že od 1. októbra 1776 sa Bošany stali súčasťou skačianskeho dištriktu Nitrianskeho archidiakonátu (Obr. č. 1).

Školstvo bolo pod dozorom cirkvi, úroveň najmä obecných škôl bola veľmi nízka a dochádzka nepovinná. Učiteľ – ludimagister, učil deti iba čítať, písať a katechizmus. V jednej miestnosti boli žiaci rozdelení na tri skupiny „abecedníci – liter poznávači, syllabikovníci – čtenari a spametníci“.

V prvej triede (pre 6 – 7 ročných chlapcov) sa učilo náboženstvo, začiatky latinčiny a materinská reč, čítať sa učili recitovaním modlitieb. V druhej triede bola hlavným predmetom latinská gramatika. Nadaný desaťročný chlapec postúpil do tretej triedy. Ratio educationis, školská reforma Márie Terézie z roku 1777 (na návrh komisie vedenej Jozefom Ürményim) zaviedla povinnú školskú dochádzku pre všetky deti vo veku 6 do 12 rokov. Vzdelanie sa stalo prístupné všetkým. Hlavnou úlohou školy zostala nábožensko-mravná výchova. Učiteľ vykonával aj pisárske služby pre obec

HISTÓRIA ŠKOLY

a jeho odmenou bol 1 denár (grajciar) týždenne od každého žiaka. Veľa rodičov zamestnávalo svoje školopovinné deti a nemali záujem o ich vzdelávanie. Vtedy pomáhali najmä učители, ktorí upozorňovali na nadaných žiakov a vyzývali rodičov, aby im umožnili ďalšie štúdium.

Tolerančný patent Jozefa II. z roku 1781 umožnil slobodnejší rozvoj náboženstiev a zrušil všetky rozhodnutia o náboženských záležitostiach, ktoré dovoľovali voči evanjelikom uplatniť aj násilie. Cisár nariadil, aby sa pri obsadzovaní občianskych úradov nebral ohľad na rozdiely vierovyznania, ale na schopnosti kandidáta. Podľa intimátu z roku 1787 bolo dovolené kázať aj učiteľom, vyskúšaným superintendentami, čo bohato využívali.

Najstaršia škola v súkromnom dome

Po zrušení poddanstva bola otvorená (obecná) ľudová škola. Podľa zápisu v Kronike školy vyučovanie v krnčianskej škole začali v roku 1850. Jej prvým učiteľom bol potomok tunajšieho zemianskeho rodu Jozef Turanský (1850 – 1860), po ňom tkáč Jozef Zitto a ďalší nekvalifikovní obyvatelia obce. Učiteľa platila celá dedina, deti mu nosili chlieb, každú sobotu 1 grajciar, na výročné sviatky osúch alebo koláč, na Blažeja slaninu, na Gregora vajička a koncom školského roku 1 zlatku.

Revolučný rok 1848 zmenil spoločenské postavenie šľachty a aj duchovenstva. Štát mal záujem udržať si dozor nad školstvom. Viedenský dvor sa usiloval spravovať aj uhorské školstvo a podľa „Zásad pre dočasnú organizáciu školstva v krajinách Uhorska“ z roku 1849 delil školy v Uhorsku na hlavné a nižšie základné školy (teda dedinské školy). Zákonný čl. 38 z roku 1868 zaviedol jednotný systém základného školstva v celom Uhorsku. Mal zabezpečiť rovnakú úroveň aj na cirkevných školách, ktoré boli dovtedy autonómne. Nastupujúcu maďarizáciu podporil zákoný čl. 18 z roku 1879 s nariadením povinného vyučovania v maďarskom jazyku na ľudových školách. Školy mali aj svoj majetok, ktorý zväčša prenajímali. V roku 1868 bola v Krnči zriadená školská a učiteľská základina, ktorá vlastnila lesný majetok a pasienky (Obr. č. 2 a 3).

Prvá školská budova obecnej školy

O škole v Krnči v pravom slova zmysle môžeme hovoriť až od roku 1872, kedy bola postavená jej prvá budova na pozemku evanjelických urbárikov. Vznikla so štatútom obecnej školy a vyučovalo sa v nej od začiatku v nevyhovujúcich podmienkach. Rok 1872 sa spája aj s prvým známym kvalifikovaným učiteľom v Krnči, ktorým bol Ján Greguš. Obecná škola so štátnou podporou, bola umiestnená v súkromnej budove, ktorá nezodpovedala školským účelom. Do roku 1884 ju navštevovali všetky deti bez rozdielu náboženstva.

Vznik Rímskokatolíckej školy v Krnči

Učiteľ Ján Balžamka sa dostal do rozporu s bošianskym rímskokatolíckym farárom Imrichom Mikovičom, na ktorého popud bola v Krnči v roku 1882 založená cirkevná rímskokatolícka škola. Zakúpili pre ňu osobitnú budovu, ktorá tiež nebola ideálna na vyučovanie (dnes zaniknutá predajňa Jednoty SD). Od tohto roku boli v Krnči dve ľudové školy obecná (nazývaná aj evanjelická) a cirkevná (rímskokatolícka). V období maďarizácie sa vystriedalo veľa učiteľov, ktorí boli perzekvovaní za „panslavizmus“ (najviac prenasledovaný bol Ján Janík, ktorého nechal hlavný slúžny Eugen Bačkády odviešť žandármí, ale nepríjemnosti s vrchnosťou mal aj Ján Juran) a naopak v maďarizácii vynikali Daniel Konc a po ňom Maďar Alexander Szabó, ktorý sa v čisto slovenskej obci nemohol dorozumieť a radšej miesto opustil. V školskom roku 1894/95 bolo učiteľské miesto

HISTÓRIA ŠKOLY

neobsadené a na škole musel vyučovať učiteľ rímskokatolíckej školy Michal Sedláček. Od roku 1902 nastúpil do obecnej školy Ján Švec, rodák z Uhrovca (pôsobil tu do roku 1940). Na rímskokatolíckej škole vyučovala od roku 1903 až do jej zániku v roku 1914 Etela Prekopová.

Zlúčenie a poštátnenie škôl 1. septembra 1914

Podmienky na obidvoch školách boli nevyhovujúce (vlhké miestnosti, vyučovanie v zime, v lete deti zväčša do školy nechodili) a tomu zodpovedala aj úroveň vyučovania. Na návrh Jána Šveca podala krnčianska obecná rada (za richtára Juraja Čerteka) na ministerstvo školstva žiadosť o zoštátnenie oboch škôl a ich zlúčenie, čo sa uskutočnilo od 1. septembra 1914. Nespornú zásluhu na poštátnení školy mal aj predseda školskej stolice (kuratória) a miestny zemepán Gustáv Knogler. Vznikla dvojtriedna štátna ľudová škola, v ktorej vyučovali obaja manželia Švecovi. Počas vojenskej služby Jána Šveca v prvej svetovej vojne, ktorá trvala od 1. augusta 1914 do 27. januára 1916, bola učiteľkou samotná Etela Švecová (Obr. č. 4).

Stavba novej školy v roku 1914

Po vzniku Československej republiky obec prinútila statkára Júliusa Ehrenfelda vyčleniť v majeri pre potreby školy dve miestnosti, medzi ktorými sa vybúrala priečka, aby učiteľ videl do oboch miestností. Triedy boli aj tak vlhké a tmavé. Umiestnenie školy v budove 5,75 x 8 m, vysokej 2,75 m, pokladali za dočasné. Bola postavená zo surovej tehly, pokrytá šindľom. Studňa a ani pivnica sa v nej nenachádzali (Obr. č. 5).

Správca školy Ján Švec preto navrhol obecnému zastupiteľstvu, aby sa budova bývalej paličkárne, ktorú dal gróf Gabriel Matuschka postaviť v roku 1904 alebo kaštieľa dali k dispozícii štátnej ľudovej škole. Osobne viedol aj deputáciu obce na ministerstvo do Bratislavy. Svojho nároku sa nechcel vzdať ani Július Ehrenfeld, ktorý napokon venoval budovu paličkárne pre školu. Zároveň sa zaviazal pre adaptáciu školy darovať všetok stavebný materiál, povozy, ako aj 2 000 štvorcových siah pozemku a 4 000 korún v hotovosti. Obec stále váhala (finančné náklady predstavovali sumu 130 000 korún) so začatím prác a až po subvencii štátu vo výške 70 000 korún starosta Jozef Remeň povolil stavebné úpravy, ktoré vykonávala firma Ráž Zdenek a Pašek z Ružomberka.

Štátna škola po roku 1918

Aj po vzniku prvej Československej republiky platili pre slovenské školy zákony uhorského Ministerstva školstva a kultu. Školy sa ako za Rakúsko - Uhorska členili podľa zriaďovateľa na štátne, obecné, cirkevné a súkromné. Slovenské učebnice a ani učebné osnovy v slovenčine neexistovali a používanie českého jazyka sa stretávalo u časti spoločnosti s nesúhlasom. Proces poštátňovania cirkevných a obecných škôl a zriaďovanie štátnych škôl (tam, kde je najmenej 30 školopovinných detí) sa začal až v roku 1920. Nový školský zákon, nazývaný „malý školský zákon“, v tomto procese pokračoval. Nariadil 8-ročnú školskú dochádzku v Čechách, na Slovensku mala začať až školským rokom 1927/1928 (týmto školským rokom zanikli opakovacie školy). Uzákonil zásadu vyučovania v materinskom jazyku a zaviedol koedukácie (spoločná školská výchova oboch pohlaví naraz). Obecné národné školy sa zmenil na obecné (ľudové) školy (Obr. č. 6). V Krnči bola v tom čase už štátna slovenská koedukovaná dvojtriedna škola so 133 žiakmi (Obr. č. 7).

Druhá školská budova

Po kolaudácii adaptovanej budovy sa 13. septembra 1924 začalo v novej škole vyučovať.

HISTÓRIA ŠKOLY

V jednoposchodovej stavbe z pálenej tehly boli na prízemí umiestnené 3 učebne (orientované oknami na severovýchod, juhovýchod a tretia na juhozápad), chodba, na poschodí riaditeľňa, zborovňa - kabinet, byt pre správcu (3 izby, kuchyňa, komora a chodbička) a izba pre slobodného učiteľa so spoločnou chodbou a drevenými dlážkami. V prístavbe sa nachádzali nespľachovacie záchody. Budova bola pokrytá škridľou. Pod spoločnou strechou boli ešte práčovňa a tri drevárne. V záhrade bola osobitne pivnica a asi 50 m od školy studňa s tlakovou pumpou. V roku 1925 pribudla ďalšia trieda a ďalší učiteľia. Ján Švec sa zaslúžil nielen o novú budovu, ale aj o otvorenie ľudovej školy hospodárskej, potravného družstva a dobrovoľného hasičského zboru (1927) v Krnči (Obr. č. 8).

Vznik krnčianskeho spevokolu

Do kultúrneho života školy a obce výrazne zasiahol učiteľ Ján Firák, rodák z Mošoviec (v Turci). V roku 1928 založil miestnu jednotu roľníckeho dorastu, divadelný krúžok a známy krnčiansky spevokol, ktorý aj viedol. Jednota mala v čase vzniku 67 členov, ale iba z radov evanjelikov, lebo bošiansky farár Teodor Quapil (1922 – 1943) nedovolil katolíckej mládeži do nej vstúpiť. V roku 1929 založil Ján Firák aj Dorast československého červeného kríža, do ktorého vstúpilo 129 žiakov. Miestna jednota slovenského roľníckeho dorastu organizovala tzv. „výžinkovú slávnosť“ so slávnostným krojovaným sprievodom, hudbou a alegorickými vozmi. Na tribúne, ktorú postavili pred domom starostu Ondreja Vargu, stáli aj pozvaní hostia školský inšpektor Jozef Paulovič, člen krajského zastupiteľstva Rudolf Nickmann a župný tajomník Republikánskej strany Jozef Kučera (Obr. č. 9).

V roku 1931 obec zriadila 4. triedu, ktorú začal učiť Andrej Špánik, čerstvý absolvent Učiteľského ústavu v Modre (Obr. č. 10).

Štátna a obecná škola počas druhej svetovej vojny

Počas slovenského štátu sa niektorí učitelia znepáčili fašistickému režimu. Musel odísť učiteľ Ján Firák, ale aj nový správca školy od roku 1940 Juraj Botík, zakladateľ Slovenskej evanjelickej jednoty a Slovenskej evanjelickej mládeže, ktorý školu opustil na žiadosť miestnych funkcionárov HSLS v roku 1943. Po ňom nastúpil Michal Balko, ktorý tak isto ako jeho predchodca, evakuoval z územia obsadeného Maďarmi. Na krnčiansku školu potom prišiel z Podhradia. Od jeho vymenovania bola funkcia správcu školy nahradená pomenovaním riaditeľ školy. Vo vojne sa škola zmenila zo štátnej ľudovej opäť na obecnú (1942 – 1945), (Obr. č. 11).

Počas Slovenského národného povstania sa 3. septembra 1944 v obci striedalo. Nemci zabili Jozefa Bošanského a kováča Štefana Meluša a postrelili Štefana Štrajchera. Obyvatelia utekali do lesa. Povstalci boli zatlačení za Bošany a oblasť postupne obsadzovali Nemci. Škola reagovala na nepokojnú dobu oddialením začiatku vyučovania v tomto školskom roku až od 11. septembra 1944. V roku 1945 bolo v Krnči okolo 100 nemeckých vojakov, ktorí boli za dramatických bojov zatlačení smerom na Topoľčany. V noci 31. marca 1945 Nemci ustúpili bez boja a 1. apríla 1945 vpochodovala do obce Červená armáda (Obr. č. 12 a 13).

Od štátnej školy k národnej

Po 2. svetovej vojne sa škola opäť stala štátnou. Po previerkach učiteľov musel v roku 1945 zo školy odísť učiteľ Jozef Korec, ktorý spolu s učiteľkou Alžbetou Ochabovou režíroval žiacke divadelné predstavenia. Vyučovalo sa v piatich triedach od prvého do ôsmeho ročníka. Netrvalo

HISTÓRIA ŠKOLY

to však dlho, lebo 18. novembra 1945 sa zriadila Štátna obvodná meštianska škola v Solčanoch (vyučovať sa v nej začalo 23. novembra 1945), do ktorej prešli všetci žiaci žiesticích až ôsmich ročníkov. V roku 1947 v Krnči zrušili aj šiestu postupnú triedu a štvortriednu školu navštevovali už len žiaci prvého až piateho ročníka.

Žiaci pokračovali v nacvičovaní divadelných hier pod vedením Anny Balkovej a Paulíny Markovej. Výpomocná učiteľka a vdova po partizánovi Gabriela Dedičová rod. Lanciková z Malých Bielic, obnovila v roku 1946 činnosť dorastu Československého červeného kríža. Počnúc 1. septembrom 1948 sa štátne ľudové školy zmenili na národné školy a tak vznikla Národná škola v Krnči, ktorá pod týmto názvom existovala do roku 1960. Po smrti riaditeľa Michala Balka sa stal na jeden školský rok 1950/1951 riaditeľom národnej školy krnčiansky rodák Štefan Varga. Po jeho odchode sa stala riaditeľkou školy Anna Balková, ktorá sa snažila zabezpečiť zo skonfiškovaných majetkov veľkostatkára Július Ehrenfelda pozemky pre stavbu dvoch učební, učiteľských bytov, budovu materskej školy a detského ihriska (Obr. č. 14).

Škola sa prispôbovala zmenám, ktoré si doba vyžadovala. V náročných 50-tych rokoch sa učitelia i žiaci museli čo najviac angažovať v „boji za svetový mier a socializmus“ a prijímať záväzky k zjazdom komunistickej strany. Učitelia povinne absolvovali kurzy ruského jazyka, všetci vstúpili do Zväzu priateľov ZSSR a organizovali Dni československo-sovietskeho priateľstva. Pionierska organizácia bola v Krnči založená 4. apríla 1950. Jej vedúcim sa stal učiteľ Pavol Valach a pioniermi všetci krnčianski žiaci vo veku od 6 až do 15 rokov. Uskutočnila sa aj prvá rekreácia žiakov v Prednej Hore (pri Muránskej Hute) a v roku 1955 na novovybudovanú Oravskú priehradu. Pionieri sa zúčastňovali rôznych súťaží a svoju angažovanosť vyjadrovali napríklad aj v zbere papiera a druhotných surovín. V triednych výkazoch sa objavovali i citlivé údaje o rodičoch žiakov, ktoré boli učiteľia povinní zaznamenávať, ako aj váhu a výšku každého žiaka. Napriek obmedzeniam sa na škole naďalej vyučovalo náboženstvo.

Rektori školy v Sádku:

Móric (Mauritius) 1353, František Sartorius 1619, Ján Braxatoris 1633, Ondrej Johanides 1651, Ján Vieforis 1656

Rektor evanjelickej školy v Krnči:

Jur Láni 1686 - 1705

Správcovia (neskôr riaditelia) obecnej, štátnej ľudovej a národnej školy:

Jozef Turanský 1850 - 1860, Jozef Zitto 1860 - 1875, Ján Greguš od 1875, Ján Balžamka do 1883, Ján Orbán, Henrik Slamkay, Jozef Andor Voda, Ján Janik 1888 - 1893, Štefan Montšek, Michal Sedláček, Ján Juran, Daniel Konc, Alexander Szabó 1894, Ľudovít Šlaný do roku 1902, Ján Švec 1902 - 1940, Juraj Botík 1940 - 1943, Michal Balko, riaditeľ 1943 - 1950, Štefan Varga 1950 - 1951, Anna Balková 1951 - 1961

Správcovia rímskokatolíckej školy v Krnči:

Michal Sedláček 1895/1896, František Matulay 1901 - 1902, Etela Prekopová do roku 1903 - 1914

Učitelia a pomocní učitelia obecnej, štátnej ľudovej a národnej školy v rokoch 1914 - 1960:

Balková rod. Jesenská Anna 1943 - 1951 (riaditeľka od 1951 - 1961), Bardiovská Zuzana 1930, Bojkovský Jozef 1943 - 1945, Burdyová Mária 1941 - 1942, Budzelová rod. Olachová Jolana

HISTÓRIA ŠKOLY

1942 – 1943, Bunzelová rod. Ludvighová Margita 1926 – 1927, Čulen Štefan 1925 – 1927, Darvašová Alžbeta 1940 – 1942, Dedičová Gabriela 1945 - 1946, Duchyová Želmíra 1946 – 1948, Fábiková Oľga 1947 – 1948, Farkaš Ernest 1931 – 1937, Firák Ján 1927 – 1939, Fule 1942 – 1943, Gajdošová Mária 1935, Gálisová Anna 1955 – 1960, Gériková rod. Žitňanská Elena 1954 – 1960 (riaditeľka školy 1961-1963), Gregorová Mária 1956 – 1960, Guliš Jozef 1949 – 1956, Hašková Mária 1938 – 1942, Hořejší rod. Chocholová Kornélia 1943 - 1946, Hostačná Zdena 1957 – 1960, Hrnová Mária 1949 – 1960, Hudecová rod. Bezáková Alexia 1950 – 1960, Jankovičová rod. Bezáková Margita 1943 – 1944, Jesenská Darina 1937 – 1942, Kleskeňová Mária 1939 – 1942, Korec Jozef 1943 – 1945, Korec Vladimír Aladár 1949, Kováčiková rod. Nováková Jozefína 1936 – 1937, Kráľová Emília 1947, Lavo Ernest 1949 - 1954, Ludvighová Margita 1926 – 1931, Maninová Marta 1953 – 1960, Marková Paulína 1946 – 1948, Mátášová Elena 1937 – 1938, Medunová Irma 1932 – 1937, Mikuláš Ján 1951 – 1960, Naňák Alojz 1940, Ochabová Alžbeta 1937 – 1942, Pekarovičová Oľga 1950, Podoba Jozef 1940, Quapil Teodor, farár 1922- 1943, Rudiš Ladislav 1931 – 1937, Sabová Eva 1950 – 1952, Schottert Róbert 1952 – 1960, Smetanová Anna 1942, Sochorová Františka 1937, Stančeková Gertrúda 1960, Streško Ivan 1958 – 1960, Stržipotský 1942 – 1945, Svitková Elena 1942 – 1945, Szomolányiová Elena 1958 – 1958, Šefranková Magdaléna 1951 – 1952, Ševčík Peter 1937 – 1942, Ševčíková rod. Baloghová Aurélia 1937 – 1942, Špánik Andrej 1931 – 1942, Švecová rod. Prekopová Etela 1914 – 1943, Švecová Alžbera 1937, Šreicherová rod. Hrnová Mária 1953 – 1959, Talášek Anton 1952 – 1953, Torišková Elena 1952 – 1960, Uhrovská Anna 1935 – 1936, Urblík Július 1938 – 1939, Valach Pavel 1949 – 1950, Valko Andrej 1949 – 1960, Varga Štefan 1945 – 1950 (riaditeľ 1950 - 1951), Vargová Jolana 1960, Veselá rod. Dušková Emília 1946 – 1949, Veselý Ján 1944 – 1945, 1948, Veselý Jozef 1948 – 1949, Vevurková rod. Miklušičáková Alžbeta 1937 – 1938, Woidigová Jozefína 1938 – 1942, Zavatzká Margita 1945

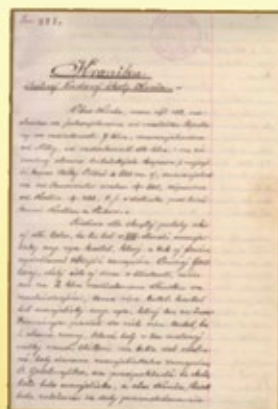
Riaditelia základnej deväťročnej a základnej školy od roku 1961:

Helena Gériková 1961 – 1963

Ján Kováčik 1963 - 1983

Štefan Mišových 1983-1996

Mgr. Nadežda Magáthová 1996 - súčasnosť

Vypracovala:

Mgr. Helena Grežďová

Štátny archív, pobočka Topoľčany

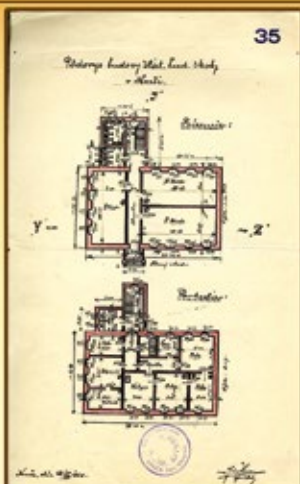
HISTÓRIA ŠKOLY - FOTO

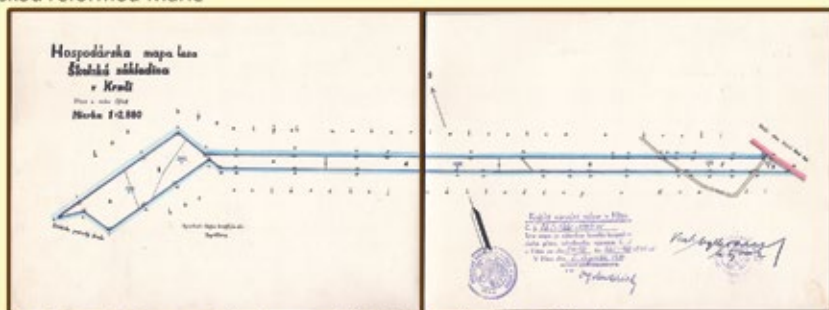
Obr. č. 1 Nariadenie o spôsobe výchovy na školách z roku 1767, pred Ratio educationis, školskou reformou Márie

Obr. č. 5 Umiestnenie školy na pláne v roku 1919

Obr. č. 7 Pôdorys budovy školy z roku 1928

Obr. č. 2 a č. 3 Hospodárska mapa školskej a učiteľskej základny

Obr. č. 6 Budova školy v roku 1926

Obr. č. 4 Predseda školskej stolice (kuratória) v rokoch 1882 – 1919 a v roku 1926 Gustáv Knogler (1855 +24.11.1930), zakladateľ štátnej školy

HISTÓRIA ŠKOLY - FOTO

Obr. č. 8 Správca školy Ján Švec (vpravo) a učiteľka Etela Švecová a Štefan Čulen v roku 1925

Obr. č. 9 Ján Firák učil na krnčianskej škole do roku 1940

Obr. č. 10 Andrej Špánik učil na krnčianskej škole do roku 1942

Obr. č. 11 Juraj Botík bol správcou školy v rokoch 1940 - 1943

Obr. č. 12 Riaditeľ školy Michal Balko v rokoch 1943 - 1950

Obr. č. 13 Jozef Korec učil v rokoch 1943 - 1945

Obr. č. 14 Prvá trieda v školskom roku 1951 - 1952 s Annou Balkovou rod. Jesenskou, riaditeľkou školy v rokoch 1951 - 1961

ŠKOLA PO ROKU 1960

Od tohto obdobia sa nezachovali žiadne školské kroniky, ktoré by boli dôveryhodným zdrojom informácií. Písali sa Pionierske kroniky a kroniky Pionierskych skupín. Záznamy, ktoré sa v nich zachovali boli písané žiakmi školy alebo vedúcimi pionierskych skupín.

Škola sa prispôbovala zmenám, ktoré si doba vyžadovala. Učili sa v nej žiaci 1. – 5. ročníka. Žiakov bolo veľa a tried málo, preto sa vyučovalo i v popoludňajších hodinách. Elenu Gerikovú, ktorá bola riaditeľka školy dva roky, vystriedal Ján Kováčik, ktorý 20 rokov riadil školu, v ktorej aj býval, pretože v budove bol zriadený učiteľský byt.

Pedagogickí pracovníci: Mária Kováčiková, Otília Bačová, Olympia Poluchová, Zdenka Hostačná, Ivan Streško, Oľga Žáková, Mária Hrňová-Štreicherová.

V roku 1983 do vedenia školy nastúpil Štefan Mišových, rodák z Krnče. Počas jeho vedenia sa v škole namontovalo elektrické kúrenie, zaviedol sa vodovod. Škola bola doplnená na tú dobu množstvom pomôcok k vyučovaniu a zariadením do tried. V tomto období na škole učili kvalifikovaní učitelia z obce Anna Melušová, Alexander Csiffáry a Jolana Vargová.

V 80-tych rokoch v školách vznikali Školské družiny. Tak sa stalo i v krnčianskej škole. Družinári sa začali stravovať v jedálni v neďalekej materskej škole. Družinárkou bola Anna Ondrušová zo Solčian a keďže do družiny chodilo veľa žiakov, nastúpila do družiny aj druhá vychovávateľka Soňa Teleková, rodáčka z Krnče.

Od roku 1989, po zmene režimu, sa postupne i v škole začali reformy vo vzdelávaní, výchove. Počet žiakov v triedach postupne klesal. Zo štvortriednej školy sa stáva od roku 1992 trojtriedna. Do starobného dôchodku odišli Anna Melušová i Jolana Vargová.

ŠKOLA OD ROKU 1996

Nový zákon nariadil, aby vo vedúcich funkciách bol pracovník s vysokoškolským vzdelaním, preto nastala zmena a po úspešnom konkurze sa stáva riaditeľkou školy od 1. septembra 1996 Mgr. Nadežda Magáthová z Topoľčian.

Možno ju nazvať ženou, ktorá zviazala svoj osud s podhorskou obcou Krnča, školou v nej a s jasnou víziou dáva zelenú každodennej práci, napredovaniu, stále premýšľa, čo by sa dalo zveľadiť, urobiť lepšie, múdrejšie.

Kolektív pracovníkov školy pod jej vedením poskytuje žiakom základy a pripravuje ich na ďalšie vzdelávanie. Dôležité je, aby boli kvalitné a pevné, aby sa na nich mohlo celý život stavať. Žiak je prijímateľ i spotrebiteľ myšlienok a posolstiev, ktoré od nich dostáva. Platí pravidlo – čím má človek lepších učiteľov, tým má väčšie šťastie na bohatstvo myšlienok, nových poznatkov, vedomostí, zručností, tým má väčšiu šancu nadobudnúť úctu k múdrosti, tvorivosti, dobru a hodnotám, na ktorých stojí svet.

Pedagogickí pracovníci:

Mgr. Miroslava Adamcová 1998, Mgr. Alexander Csiffáry 1983 - 2002, Mgr. Zita Danišová 2009 - 2011, Mgr. Lenka Hubinská 2011, Mgr. Ľubica Klačanská 2002 - 2009, Mgr. Nadežda Magáthová 1993, Štefan Mišových 1983 - 1998, Mgr. Simona Neštinová 2011 - 2012, Mgr. Zuzana Piterková 2004 - 2005, Soňa Teleková 1988, Mgr. Tamara Topolanová 2007

Vyučujúci náboženskej výchovy:

RKC: Mgr. Štefan Bučo 2008 - 2011, Mgr. Michal Majerčík 2006 - 2008, Adriana Štreicherová 1993 - 2002, Mgr. Roman Titze 2004 - 2005, Mgr. Marián Vojtek 2003 - 2004, Mgr. Tomáš Zelenák 2011
ECAV: Mgr. Martin Bobák 2004, Mgr. Renáta Bobáková 2005, Mgr. Ján Jančo 2003 - 2004

Nepedagogickí pracovníci:

Božena Koncová 1995 - 2007, Kvetoslava Remeňová 1984 - 2002, Elena Košíková 2007

SÚČASNOSŤ

Základné údaje o škole:

- Škola bez právnej subjektivity. Zriaďovateľom je Obec Krnča, zastúpená starostom Ing. Jaroslavom Kačinom.
- Riaditeľkou školy je Mgr. Nadežda Magáthová.
- Neplnoorganizovaná škola so štyrmi triedami 1. - 4. ročníka I. stupňa.
- Školský klub detí s jedným oddelením.
- Stravovanie v školskej jedálni zriadenej v neďalekej MŠ.
- Kvalifikovaný kolektív pedagogických pracovníkov.
- V školskom roku 2013/2014 navštevuje školu 48 žiakov z obce.

Pedagogickí pracovníci a žiaci:

1. ročník - Mgr. Tamara Topolanová - Rebeka Bugárová, Janka Gracová, Jakub Gregorík, Markéta Kačínová, Adam Kostra, Sára Krošláková, Filip Meluš, Jessica Melušová, Miriam Michalidesová, Marcus Mišovič, Šimon Neština, Dominik Remeň, Martin Silady, Filip Streicher, Samuel Štrbka.

2. ročník - Mgr. Miroslava Adamcová - Alica Melušová, Vanesa Melušová, Michaela Ňaňová, Martin Oršula, Natália Štrajcherová, Michaela Štrbková.

3. ročník - Mgr. Lenka Hubinská - Karolína Danišová, Adriana Hučalová, Kristián Kačina, Nikolas, Kačina, Fabián Lakatoš, Terézia Melušová, Sofia Mináriková, Viliam Mládek, Marek Moravčík, Marko Ňaňo, Jakub Remeň, Simon Škvarenina, Viktória Šmalová, Adam Streicher, Sabína Vargová, Bianka Veličová, Jakub Zvala.

4. ročník - Mgr. Nadežda Magáthová - Vladimír Biely, Eva Gálisová, Lívia Gálisová, Simona Matušková, Dominika Mazúchová, Vanesa Michalidesová, Matias Mravec, Matúš Prefo, Dávid Remeň, Ema Tomková.

ŠKD: Soňa Teleková - 1. - 4. ročník - 29 žiakov

Náboženská výchova:

RKC: Mgr. Tomáš Zelenák - 32 žiakov

ECAV: Mgr. Martin Bobák - 16 žiakov

Kružková činnosť:

Ručné práce: Mgr. Tamara Topolanová

Tanečný krúžok Kukulienka: Mgr. Lenka Hubinská, Mgr. Nadežda Magáthová

Počítačový krúžok: Bc. Andrea Hlavinová

Mladý ochranca prírody: Vladimír Biely

Športovo-turistický krúžok: Roman Knápek

Rada školy:

Predseda: Roman Knápek

Členovia: Andrej Remeň, Slavomír Neština, Mgr. Tamara Topolanová, Elena Košíková

Združenie rodičov školy:

Predsedníčka: Gabriela Danišová

Členovia: Andrea Remeňová, Martina Siladyová, Zdenka Mišovičová, Janka Melušová, Klaudia Remeňová, Andrea Mináriková, Gabriela Veličová, Janka Michalidesová, Zuzana Gálisová

Školská knižnica: Mgr. Tamara Topolanová

Školská kronika: Soňa Teleková

Nepedagogickí pracovníci: Elena Košíková - školníčka

SÚČASNOSŤ - PROFILÁCIA ŠKOLY

Ciele - chceme byť školou pre život:

- Škola umožňuje všetkým žiakom získať dostatočné všeobecné vedomosti a zručnosti vo všetkých všeobecno-vzdelávacích predmetoch.
- Rozvíja kľúčové kompetencie.
- Dáva šancu každému žiakovi, aby sa rozvíjal podľa svojich schopností a bolo mu umožnené zažiť úspech.
- Škola zabezpečuje podmienky na vzdelávanie žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami tak, aby mali rovnocenný prístup vo vzdelávaní.
- Dosahuje zvýšenie gramotnosti v oblasti IKT žiakov v našej škole.
- Formuje u žiakov tvorivý životný štýl, vnútornú motiváciu, emocionálnu inteligenciu, sociálne čítanie a hodnotové orientácie.
- Vychováva žiakov v duchu humanistických princípov.

Naše ďalšie ciele:

- Posilňovať úlohu a motiváciu učiteľov, ich profesijný a odborný rast.
- Podporovať talenty, osobnosť a záujmy každého žiaka.
- Skvalitňovať spoluprácu s rodičmi, verejnosťou.
- Podporovať nové formy a metódy práce.
- Poskytovať kvalitné jazykové vzdelávanie.
- Podporovať rozvoj počítačových zručností a moderných technológií.
- Rozvíjať telesnú a psychickú zdatnosť s využívaním prírodného prostredia.
- Podporovať záujmovú činnosť.
- Otvárať školu pre všetkých.

Školský vzdelávací program - ISCED 1

Škola pre život

Obsahová reforma školstva na Slovensku vyšla z dielne MŠ SR, ktoré v tom čase riadil Ján Mikolaj. Podstata tejto reformy je legislatívne definovaná v zákone číslo 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní. Nadobudnutím jeho účinnosti od 1. septembra 2008 sa spustila reforma obsahu vzdelávania na základných a stredných školách. Reforma priniesla mnoho zmien, napríklad väčšiu slobodu škôl a priestor pre tvorivosť, znižovanie počtu žiakov v triedach, možnosť domáceho vzdelávania pre žiakov prvého stupňa ZŠ, zavedenie povinného cudzieho jazyka v primárnom vzdelávaní, schvaľovanie a odporúčanie učebníc ministerstvom a iné.

Väčšej slobode a tvorivosti vďaka školy Štátnemu vzdelávaciemu programu (ŠVP), ktorý definuje a vymedzuje povinný obsah výchovy a vzdelávania a na jeho základe si každá škola prispôsobuje edukačný proces po metodickej a obsahovej stránke konkrétnym podmienkam a vlastným potrebám. Po prerokovaní s Pedagogickou radou a Radou školy i naša škola vydala svoj Školský vzdelávací program (ŠKVP) s mottom „Škola pre život“.

Tento významný školský dokument odráža poslanie, funkciu a zameranie našej školy, ako aj stratégiu, ktorú určuje spolu s regiónom a obcou. Zohľadňuje potreby a možnosti žiakov, pedagogického zboru, je výpoveďou školy o predstave kvality poskytovaného vzdelávania,

SÚČASNOSŤ - PROFILÁCIA ŠKOLY

využíva voliteľné hodiny a vypracováva si vlastný učebný plán na základe učebných osnov stanovených v ŠVP.

Ďalej obsahuje personálne zabezpečenie chodu školy, priestorové a materiálno-technické podmienky, podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia žiakov a učiteľov, kontrolu a hodnotenie žiakov i zamestnancov školy, ako i podmienky pre vzdelávanie žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami.

Na základe tohto platného dokumentu je vedený celý edukačný proces našej školy a je dostupný všetkým pedagógom, žiakom a rodičom v priestoroch školy aj na webovej stránke.

Za najväčšiu zmenu vo vzdelávaní našich žiakov po roku 2008 považujeme zavedenie prvého povinného cudzieho jazyka od 3. ročníka. Ostatné predmety ako napríklad slovenský jazyk, matematika, informatická výchova a prírodoveda boli posilnené hodinovou časovou dotáciou. Reforma školstva sa dotkla aj pedagógov našej školy, ktorí si na základe inovácií a zmien bezodkladne úspešne rozšírili kvalifikáciu v oblasti cudzích jazykov a informatiky.

Výchovný program školského zariadenia

Od septembra do júna sme jedna rodina...

Školský klub detí má jedno oddelenie detí 1.- 4. ročníka ZŠ v Krnči.

Na činnosť s deťmi sa využíva moderne vybavená trieda, vydláždená aj trávnatá plocha a detské preliezačky na školskom dvore, športové a detské ihrisko v obci, počítačová učebňa, blízke okolie a les.

Deťom je vytvárané rozmanité prostredie, v ktorom majú dostatok priestoru na sebarealizáciu, sú podnecované k vlastnej aktivite, zapájajú sa do organizácie činnosti. Prostredie ich stimuluje k hre, činnostiam, k práci a získavaniu nových poznatkov a skúseností. Deti majú možnosť regenerovať sily, záujmovo sa vyžiť, zvoliť si činnosť, rozvíjať tvorivosť, posilniť sebavedomie, prežívať radosť, byť súčasťou kolektívu i prejavíť aktivitu.

Činnosti v ŠKD: odpočinková, rekreačná, zájmová, sebaobslužná, príprava na vyučovanie.

Výchova a vzdelávanie mimo vyučovania nadväzuje na výchovu v rodine, na výchovno- vzdelávací proces školy.

Tematické oblasti výchovy: vzdelávacia, spoločensko-vedná, pracovno-technická, prírodovedno-environmentálna, esteticko-výchovná, telovýchovná. Pobyť dieťaťa v ŠKD je príjemnou skúsenosťou a zdrojom dobrých, spoľahlivých základov do života a vzdelania.

PROJEKTY

Úspešné projekty našej školy:

- 2006 - Digitálni Štúrovci
- 2008 - Bezpečnosť pre školákov - Prvácke noviny
- 2008 - Otvorená škola, zameraná na IKT
- 2009 - Lesoochranárska škola
- 2010 - Školské ovocie
- 2012 - Elektronizácia a revitalizácia školských knižníc
- 2012 - ĎVUI /Ďalšie vzdelávanie učiteľov informatiky/
- 2012 - Profesionálny a kariérový rast pedagogických pracovníkov
- 2013 - MVP /Modernizácia vyučovacieho procesu/
- 2013 - Vzdelávanie učiteľov ZŠ v oblasti cudzích jazykov
- 2014 - Digipédia

ÚSPECHY

Hrdá škola, pyšní žiaci...

So súťažou **Šaliansky Matko** v prednese slovenskej povesti sú spojené mená: Alena Remeňová, Janka Gáľlová, Monika Vargová, Peter Jamrich, Kristína Krošláková, Nikola Kačínová, Tímea Mináriková, Nina Remeňová, Natália Rosinská, Jakub Topolan, Vanesa Michalidesová.

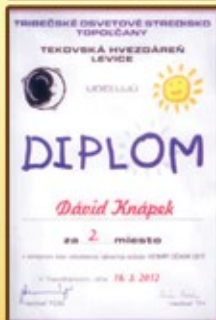
K víťazom súťaže **Hviezdoslavov Kubín** v prednese poézie a prózy patria: Zuzana Teleková, Kristína Melušová, Martina Vargová, Lucia Vargová, Monika Vargová, Dávid Križma, Nikola Kačínová, Kristína Krošláková, Tímea Mináriková, Natália Rosinská, Karin Mináriková, Nina Remeňová, Dominik Košík, Zuzana Šmalová, Jakub Topolan, Vanesa Michalidesová, Viktória Šmalová, Simon Škvarenina.

V speváckej súťaži **Slávik Slovenska a Putujeme za ľudovou piesňou** boli ocenení: Dária Čižmáriková a Juraj Štreicher.

V riešení úloh matematickej súťaže **Pytagoriáda** v okresnom kole bol úspešný Dominik Košík.

Dvojnásobným víťazom **Biblickej olympiády ECAV** bol Šimon Remeň.

Vo **výtvarných súťažiach** diplom získali: Andrea Hlavinová, Radomila Remeňová, Bohumila Remeňová, Eva Gáľisová, Dávid Knápek, Bianka Veličová.

FOTOGALÉRIA ŠKOLSKÝCH DNÍ

Školské výlety - Piešťany, Bojnice, Devín, Jaskyňa Driny, Červený Kameň, Oravský Podzámok, Zvolen, Košariská, Bradlo, Bratislava, Banská Štiavnica, Svätý Antol, Kremnica.

Exkurzie - Kasárne Topoľčany, HaZZ Partizánske, Tribečské múzeum Topoľčany, Tribečská knižnica Topoľčany.

Škola v prírode - Tralaland Stará Myjava, Trnavá Hora.

Rôzne - Deň narcisov, Zber papiera, Horňany, MDD, Deň matiek, Vianoce, Zápis prvákov, Rozlúčka štvrtákov, Vystúpenia kúzelníkov, Detský karneval, Úcta k starším, Divadelné predstavenia v Nitre, v Trnave, v Bratislave.

FOTOGALÉRIA ŠKOLSKÝCH DNÍ

FOTOGALÉRIA ŠKOLSKÝCH DNÍ

PREMENA ŠKOLY

Školu bolo potrebné renovovať, modernizovať, dopĺňať novými učebnými pomôckami. Roky v tomto období si vyžadovali novú úpravu a vzhľad nielen tried, ale i ostatných priestorov školy. Postupne sa z finančných prostriedkov školy rekonštruovalo: výmena okien, dverí, nové podlahy, tabule, lavice, stoličky, nábytok, steny, kazetové stropy a interiér tried, sociálne zariadenia, schodisko, chodba, šatňa, oplotenie.

Z havarijných dôvodov sa zaviedlo plynové kúrenie, vymenila strecha, bleskozvod. V škole nie je telocvičňa, preto sa na školskom dvore vydláždila väčšia časť plochy a postavili sa detské preliezačky.

Nápadov na rekonštrukciu zo strany vedenia školy bolo veľa. V spolupráci s obecným úradom sa ešte realizovala oprava fasády a vchod do budovy i vstup do areálu školy.

Okrem rekonštrukčných prác sa škola modernizovala a prispôbovala IKT dobe. Škola využíva PC učebňu so zariadením, triedy vybavené interaktívnymi tabuľami, dataprojektormi i potrebnými softvérmi na vyučovací proces.

Stojí pevne a stále na tom istom mieste. Je zakorenená uprostred dediny, tvorí srdce obce.

Riaditeľka školy spolu so svojimi zamestnancami a žiakmi vyslovuje poďakovanie starostovi Obce Krnča, Ing. Jaroslavovi Kačínovi, Obecnému zastupiteľstvu v Krnči za pomoc, podporu, záujem, zodpovedný vzťah a vzájomnú spoluprácu.

Uvitá kytica vďaky patrí pracovníkom firiem za úspešnú realizáciu vykonaných prác, sponzorom, zvlášť pánovi Róbertovi Medovi z firmy Slovska, priateľom školy i rodičom žiakov s praktickým prístupom k veci a ochotou pomáhať, prispieť na skrášlenie, modernizáciu i zveľadenie vonkajších a vnútorných priestorov školy, ktorá v obnovenom šate denne víta svojich žiakov.

Tam, kde sa darí spolupráci
- škola, zriaďovateľ, rodičia žiakov -
tam vidieť výsledný efekt.

Naša Základná škola v Krnči je toho dôkazom.

PREMENA ŠKOLY

ŠTVRTÁCI SA PÝTAJÚ...

Otázka pre pani riaditeľku Magáthovú:

V našej škole pôsobíte 18 rokov ako riaditeľka školy. Ako by ste zhodnotili svoju doterajšiu prácu?

Od malička som túžila byť učiteľka a sen sa mi stal skutočnosťou. Milujem svoje povolanie, mám rada deti. V ZŠ v Krnčí pracujem od roku 1993. Riadim túto školu už 18 rokov, počas ktorých som do nej vnášala vždy nové a moderné prvky. Škola dostala nový šat, je vybavená novým zariadením, modernými IKT a nie je mi ľahostajné ani okolie, ktoré postupne tiež mení svoju vizáž. Mám rada umelecký prednes, čo sa odzrkadlilo aj v objavovaní talentov. So žiakmi som sa niekoľkokrát zúčastnila v rôznych recitačných súťažiach. Počas môjho pôsobenia som školu zviditeľnila, posunula do pozície úspešných škôl v topolčianskom okrese.

Otázka pre pani učiteľku Adamcovú:

Pani učiteľka, nás štvrtákov učíte anglický jazyk. Je cudzí jazyk podľa Vás dôležitým predmetom pre žiakov základných škôl?

Sme súčasťou Európskej únie a táto skutočnosť nás zaväzuje k cudzojazyčnej predispozícii. Ovládanie aspoň jedného cudzieho jazyka je nevyhnutnou súčasťou elementárneho vzdelávania žiakov už od útleho veku. Pomáha prekonať jazykovú bariéru a zároveň zabezpečuje multifunkčnosť v komunikácii a tým zvyšuje úroveň vzdelávania žiakov.

Otázka pre pani učiteľku Hubinskú:

Vy máte rada umenie, nás učíte výtvarnú výchovu. Zaujíma nás, odkiaľ čerpáte námety a či sa doma venujete maľovaniu obrazov.

Obdivujem prácu umelcov a každoročne v letnom období navštevujem rôzne folkórne podujatia, kde sa okrem tanečníkov a spevákov prezentujú šperkári, maliari, drotári, keramikári... a mnoho iných. Ich práca je krásna, nápaditá a vyžaduje mnoho talentu a zručnosti. Kupujem si množstvo umeleckých kníh, ktoré si rada prezerám a čítam, surfujem po internetových stránkach zameraných na výtvarnú tvorivú činnosť, kde je nepreberné množstvo námetov a inšpirácie. Ja sama sa však maľovaniu obrazov nevenujem, túto zručnosť som u seba zatiaľ neobjavila.

Otázka pre pani učiteľku Topolanovú:

Pani učiteľka, máte rada prírodu a zvieratá. Túžite po nejakom zvieratku, ktoré ešte doma nemáte?

Áno, príroda ma fascinuje už od útleho detstva. Vo vašom veku som veľa čítala encyklopédie o planéte, vesmíre, prírode i človeku. Som šťastná, že žijem na vidieku obklopená prírodou a množstvom zvierat, keďže som ako mestské dieťa sotva videla živého tvora. Možno preto neprotestujem, že ich máme doma toľko. A po akom zvieratku túžim? Ani neviem odpovedať. Ale od malička sa mi veľmi páčia veľké huňaté mačky – perzské alebo britské. Moje deti sú už veľké, možno mi nejakú zaobstarajú, aby mi nebolo smutno, keď ostanem sama doma.

ŠTVRTÁCI SA PÝTAJÚ...

Otázka pre pani školníčku Košíkovú:

Baví vás upratovanie aj doma?

Zametať ma nebaví, ale našťastie mám robotický vysávač a ten to urobí za mňa. Len dúfam, že ma pani riaditeľka nevymeni a nekúpi namiesto mňa robotické vysávače. Ak mám spomenúť, tak z domácich prác najradšej periem.

Otázka pre pani vychovávateľku Telekovú:

Pani vychovávateľka, ste súčasťou ŠKD, bez Vás si ho nevieme predstaviť. Čo Vás najviac baví a čo povzbudzuje v tejto náročnej práci?

Moja práca je súčasťou môjho života, ovplyvňuje ma i definuje. Nechýba mi vzťah k deťom, ich svet a spontánnosť ma vždy fascinovali, láka ma kreativita a s ňou spojená možnosť realizovať svoje nápady. Niet lepšieho prostredia, ako deti v oddelení ŠKD, ktoré mi venujú niekoľko hodín denne a dávajú mi novú chuť prežiť každý deň naplno.

Čo želáte našej škole – jubilantke do ďalšieho desaťročia?

Magáthová: Želám škole veľa usilovných, múdrych žiakov, tvorivých pedagógov a úspešnú spoluprácu školy s rodičmi, obcou. Najviac jej želám, aby pri vynovenej budove, ktorá sa pýši na kopci v strede obce vyrástla malá telocvičňa, ktorá škole veľmi chýba.

Adamcová: Základnej škole v Krnči prajem do ďalších rokov veľa múdrych, ctížiadostivých, kreatívnych žiakov a kvalitných pedagógov, ktorí svojou odbornosťou prispejú k modernizácii výchovno - vzdelávacieho procesu. A tým i k jeho efektívnosti.

Topolanová: Naša škola, v minulosti s prívlastkom „Stará dáma“, by sa dnes urazila. Vyzerá nádherne, proste „in“. Preto by som tejto našej „kočke – jubilantke“ popriala, aby mala ešte veľa, veľa rokov šancu popýšiť sa svojou krásou pred svojimi žiakmi, učiteľmi, rodičmi, aby oni ešte nespočetne krát chytili do rúk kľučku jej dverí a mohli povedať: „Toto je naša škola, najkrajšia, najlepšia široko-ďaleko!“

Hubinská: V prvom rade, nech ďalšie desaťročia stále funguje a poskytuje deťom Krnče vzdelanie a tiež miesto, kde môžu rozvinúť svoj talent, záujmy, zažiť veľa krásnych spoločných chvíľ na rôznych podujatiach, výletoch, exkurziách. Verím, že je a bude pre nich peknou spomienkou a vždy sa sem budú rady vracieť. Preto jej želám k výročiu ešte mnoho a mnoho rokov. Všetko najlepšie!

Teleková: Niečo neviditeľné robí ZŠ v Krnči jedinečným, neopakovateľným miestom. Cíti to iba ten, kto má s daným miestom spoločnú časť života. S láskou robím svoju prácu už pár rokov a teším sa, že z mojich rúk vyrastá pekné ovocie. Škole - jubilantke želám, aby napredovala, rástla, aby žiakom znova a znova ponúkala a dávkovala bohatým priehrdťím nové vedomosti, ktoré im budú dláždiť cestu k úspechom a lepšiemu životu.

Košíková: Našej staručkej školičke, v krásnom novom šate, prajem veľa, veľa usmiatech detí ako ste vy, vždy milé pani učiteľky a menej prísnu pani školníčku.

LOGO ŠKOLY

90 rokov vyučovania v súčasnej budove, ktorá slávi svoje 110. narodeniny a k tomu významných 100 rokov od udelenia štátneho školstva nemožno nechať bez povšimnutia. Takýmito výročiami sa pýši naša škola, a preto sme sa rozhodli, že ju budeme na verejnosti okrem iného prezentovať aj svojim logom, ktoré vzniklo pri tomto významnom trojvýročí.

Po návrhu riaditeľky školy nám Andrea Hlavinová, bývalá žiačka školy, spracovala grafickú podobu a farebný návrh loga. Logo školy sa bude používať aj v zjednodušenej podobe ako jednofarebná pečiatka.

Symbolom loga sú roky, budova a názov v zlatožltom prevedení.

- **Budova školy** patrí v obci medzi najstaršie, preto je stredom – srdcom loga.
- **Tri významné roky** okolo budovy symbolizujú hlavné medzňiky súvisiace so školstvom.
- **Názov školy** podľa Zriaďovateľskej listiny tvorí okolie celého loga.
- **Farby** sú zvolené v odtieňoch zlatožltej, čo symbolizuje majestátnosť a úctu.

HYMNA ŠKOLY

V Krnči škola leží
a v nej život beží
/:a teraz Vám rozpovieme:/
ako sa v tej škole máme.
/:Ani jedného dňa:/
pokoja nemáme.

Po nedeli týždeň ťažký,
nevládzeme uniesť tašky.
/:V pondelok sa ťažko vstáva,
každý z nás sa vyhovára,
že z učenia bolí hlava.:/

V utorok sa kráča ľahšie,
veď učenie nie je ťažké.
/:Stredu hravo už zvládame
a jednotky dostávame,
preto školu radi máme.:/

Vo štvrtok sme všetci svieži,
do školy z nás každý beží.
/:A po štvrtku príde piatok,
pre nás je to ako sviatok,
učíme sa bez námietok.:/

Po škole, keď zvonček zvoní,
nik nás už viac nedohoní.
Domov rýchlo utekáme,
pomôcť otcom, pomôcť mame,
víkend krásny už tu máme.

Dovidenia milá škola,
každé z detí kričí, volá,
v pondelok sa vrátim znova.

V Krnči škola leží a v nej život beží...

PodĎakovanie
patrí všetkým sponzorom,
rodičom i všetkým priaznivcom školy,
ktorí prispeli finančnou alebo akoukoľvek pomocou
na zabezpečenie osláv.

Sponzori:

**Obec Krnča, VÚC Nitra, Slovenskal, s.r.o., Krnča, Kancpapier, s.r.o., Topoľčany
PD Trábeč, Solčany, Združenie rodičov školy pri ZŠ v Krnči, Ing. Juraj Vítko**

Publikácia

bola spracovaná a vydaná
pri príležitosti výročia Základnej školy v Krnči.

Zostavili: Mgr. Nadežda Magáthová, Soňa Teleková, Mgr. Tamara Topolanová

Grafická úprava: Bc. Andrea Hlavinová

Použitá literatúra a zdroje: Archív, Školské kroniky

Foto: Archív školy

Tlač: PRIMA PRINT, a.s., Tovarníky

Náklad: 300 kusov

Nepredajné

Kopírovanie bez súhlasu je nepovolené.

Jún 2014

**Základná škola
Sovietskej armády 493/66
956 19 Krnča
Tel.: 038/530 22 29
Mobil: 0911 985 348
e-mail: zskrnca@zskrnca.edu.sk
www.zskrnca.edupage.org**